27 липня засновниці Маріупольського театру ляльок — Ірині Руденко виповнилося б 64 роки

https://donbas24.news/news/27-lipnya-zasnovnici-mariupolskogo-teatru-lyalyok-irini-rudenko-vipovnilosya-b-64-roki

27 липня 2022, середа
Автор: **Ольга Демідко (Маріуполь)**
Автор: **donbas24.news**

2 місяці тому, 28 травня пішла з життя видатна маріупольчанка, заслужена діячка естрадних мистецтв, педагог, режисерка та актриса Ірина Руденко

28 травня перестало битися серце видатної маріупольчанки, заслуженої діячки естрадних мистецтв, художньої керівниці та засновниці Маріупольського театру ляльок «Бібо», директорки обласного ТО «Арлекіно», педагога, режисерки та актриси Ірини Руденко,[1] якій 27 липня виповнилося б 64 роки.

Про це на своїй сторінці у Facebook повідомив її син Роман Руденко.[2]

Сильна духом Ірина Анатоліївна декілька років боролася із тяжкою формою онкології і, на жаль, на 65 році життя ця боротьба завершилася. Син Ірини Руденко, Роман попросив провести відому маріупольчанку за театральними законами оплесками у коментарях...

> *«У зв'язку з військовим становищем ми не можемо фізично зібратися, щоб провести в останню путь, усіх людей, які поважали, любили, цінували Ірину Анатоліївну та її творчість. Ми просимо вас за театральними законами провести Ірину Анатоліївну оплесками у коментарях...»*.

[1] https://www.facebook.com/irina.rudenko111

[2] https://www.facebook.com/rudenko.roman.vas

Життєвий шлях

Ірина Руденко — заслужена діячка естрадного мистецтва України, директорка обласного ТО «Арлекіно» — вміло поєднувала в собі необхідні професійні якості та рідкий ентузіазм, без яких досягати поставленої мети набагато складніше.

Народилася Ірина Анатоліївна в Маріуполі. З дитинства була творчою і здібною дитиною, яка відвідувала різні секції та навіть ставила п'єси на подвір'ї біля свого будинку. Батьки в усьому підтримували маленьку Іру. Мама сама вигадувала казки, допомагала шити костюми. Для Ірини мама залишається головним Вчителем і справжнім педагогом, якій, не маючи педагогічної освіти, вдавалося з легкістю навчати дітей. Батьки виховували Іру дуже мудро, вони привчали її до свободи в усьому. Їй здавалося, що вона за-

вжди робить вибір самостійно, але не помічала, що за нею уважно спостерігає «приховане око» батьків, які в разі потреби оточували юну дівчинку потрібними порадами і своєчасною допомогою. Після закінчення школи Ірина вступила до ПДТУ. Незабаром вийшла заміж за однокласника, який був військовим. Оскільки чоловіка відправили служити у Московський військовий округ, молоде подружжя поїхало до Москви. Саме там Ірина стала студенткою університету мистецтв за спеціалізацією «Режисер масових театральних видовищ». Ще у студентські роки наша героїня часто відвідувала ляльковий театр і дуже уважно спостерігала за процесом роботи.

Творчість

Згодом Ірина Руденко приїхала до рідного Маріуполя. Почала працювати в Міському парку культури та відпочинку культурним працівником на дитячому майданчику. Тоді вона разом зі своєю колегою почали показувати лялькові вистави. У 1992 році Ірина Анатоліївна разом з групою ентузіастів створила перший в Маріуполі ляльковий театр. Загалом в Ірини було багато однодумців, серед них ***Віктор Грамматиков, Валентина Саврасова, Анжеліка Ряпалова, Лариса Колеснікова, Євген Сосновський*** та інші. Стараннями справжніх подвижників театральної справи у тому ж 1992 році була поставлена перша вистава ***«Три веселих п'ятачка»*** про братиків-поросят, улюблених і відомих у всьому світі. Ірина разом з колегами майстрували ляльок, робили декорації, шили собі костюми для ігрових розважальних програм, обійтися без яких було ніяк не можна — потрібні були кошти для творчості. Труднощів, звичайно ж, було багато. Але, мабуть, найбільша проблема після фінансової — відсутність власного приміщення. Театру доводилося ставити вистави то в старій залі ігрових автоматів в міському парку, то в кінотеатрах. Засновниця лялькового театру зізнається, що її кар'єрний шлях був досить важкий, але вона не шкодувала ані сил, ані вільного часу, щоб ляльковий театр у Маріуполі посів своє особливе місце в культурному житті Приазовського краю. Водночас Ірина Анатоліївна свою роботу зуміла поєднати з отриманням ще однієї вищої освіти. У 1994 році вона закінчила Бердянський державний педагогічний університет.

Завдяки наполегливості Ірини Анатоліївни у липні 1997 р. Маріупольський ляльковий театр був зареєстрований міською радою та отримав статус професійного муніципального театру, ставши таким чином першим офіційним дитячим театром Приазов'я. Незабаром театр почав ставити вистави у будівлі колишнього кінотеатру «Маріуполь». Репертуар театру складався з яскравих дитячих вистав: ***«Одного разу в Африці»*** за мотивами казок Остера, ***«Три бажання»***, ***«Операція „Чебурашка“»***, ***«Ай, да Мицик»*** Є. Чеповецького, ***«Маленький принц»*** за повістю Екзюпері, ***«Дюймовочка»*** за казкою Андерсена, ***«Коза-Дереза»***, ***«Білосніжка і сім гномів»*** тощо. Ірина Руденко, маючи педагогічну і режисерську освіту, всіма силами створювала, відроджувала і підтримувала життя унікального жанру театрального мистецтва. У 2005 р. театр ляльок почав нове життя для найменших маріупольців і отримав назву ***«Бібо»***. При ньому була створена школа акторської майстерності.

Тендітна і сонячна, але сильна характером Ірина виховала двох чудових синів — ***Олексія та Романа.*** Олексій — майстер спорту України з ралі, а Роман — здібний актор лялькового театру, член Національної спілки журналістів України, успішний київський телеведучий. Шість років назад в Олексія народився син, онук став справжнім джерелом натхнення і радості для Ірини Анатоліївни. Дуже розвинений маленький ***Кирюша*** відвідує всі вистави лялькового театру, він вже давно став найголовнішим суддею і найбільш вибагливим глядачем для художнього керівника театру. Ірина дуже любила рідний Маріуполь і підкреслювала, що маріупольці відрізняються від інших особливим менталітетом і самобутністю. Найбільше полюбляла Міський сад, який зберігає свою неповторну атмосферу. До кінця не вірила, що може початися така війна і її рідне місто буде зруйноване.

> ***«Хочеться побажати не бути байдужими, навчитися об'єднуватися заради однієї важливої мети — змінювати місто на краще. Жити за принципом: „Де народився там і зго-***

> ***дився!“. Багато маріупольців вважають своє місто трампліном, з якого все починається, але для нашого міста краще, щоб ми залишалися і будували майбутнє саме тут і зараз!»***, — наголошувала Ірина Анатоліївна в одному з інтерв'ю, яке вона давала мені ще у 2019 році.

ПЕРВЫЙ РЕГИОНАЛЬНЫЙ
ТЕАТРАЛЬНЫЙ ФЕСТИВАЛЬ
АНШЛАГ
ДИПЛОМ

У бадьорої і життєрадісної Ірини Анатоліївни було дуже багато веселих і незабутніх випадків у житті. Зокрема, якось їй довелося грати Шапокляк. Ніс у неї був на гумці, і, коли вона чекала свого виходу, щоб легше було дихати, ніс натягувала на лоб. Але, поспішаючи на сцену, Ірина забула поставити ніс на місце. Вийшовши у новому образі, адже тепер у Шапокляк виріс справжній ріг, вона дуже здивувалася, що раптом її вихід викликав такий сміх і неабияке пожвавлення в залі. Про себе подумала, як же гарно граємо, дітям так весело, ще й Чебурашка щось очима показує їй, мабуть, сам не вірить в такий успіх.

Головні здобутки та нездійсненні плани...

До війни Ірина Анатоліївна посідала відповідальний пост голови правління творчого об'єднання «Арлекіно», до складу якого входив Театр ляльок, Перша театральна школа, молодіжний театр «Персонаж» та інші відділення. У школі театрального керівника виховувалося близько 100 дітей. Всі вони були різного віку, але єдині у прагненні навчатись та самовдосконалюватись. Перша театральна школа-студія міста Маріуполь неодноразово ставала лауреатом всеукраїнських, європейських і міжнародних фестивалів-конкурсів. Ірина Анатоліївна дуже любила своїх учнів і щиро хотіла, щоб вони розвивали власні таланти та не зупинялися на досяг-

нутому. Вона вважала, що кожна дитина має свій винятковий талант, просто потрібен час, щоб його розкрити. Завдяки вірі у своїх учнів та постійній праці з ними вона змогла виховати справжніх акторів, які сьогодні стали справжніми професіоналами і прославляють Маріуполь та свого викладача в інших містах України.

До повномасштабного вторгнення росії на територію України та знищення Маріуполя Ірина Руденко мала дуже багато творчих планів. Вона дуже хотіла відкрити у місті ***БебіТеатр,*** в якому

змогли б виявити свій талант малюки від 1,5 до 5 років. Коли Ірина Руденко виїхала з міста, вона переконувала всіх маріупольців, що місто скоро звільнять і ми повернемося, щоб відбудувати наш Маріуполь та відновити його культуру...

Нагадаємо, раніше Донбас24 розповідав, *як створювалася «Маріупольська мотанка»: історія талановитої ілюстраторки*.[3]

ФОТО: з особистого архіву Ірини Руденко.

[3] Як створювалася «Маріупольська мотанка»: історія талановитої ілюстраторки, Наталія Сорокіна, donbas24.news, 26.07.2022,
https://donbas24.news/news/yak-stvoryuvalisya-seriya-mariupolska-motanka-istoriya-talanovitoyi-ilyustratorki-foto,
Internet Archive: https://archive.org/details/26_07_2022.natalia_sorokina.donbas24.mrpl_motanka_istoria_iljustratorky

Про автора

Ольга Демідко

історик, викладач, екскурсовод, громадська діячка Маріуполя.

В 2013 році закінчила Маріупольський державний університет, магістр історії.

Працювала вчителем історії у СШ № 66, телеведучою Маріупольського телебачення, на посаді асистента кафедри соціальних комунікацій Маріупольського державного університету.

Координаторка проектів «Маріуполь – це Україна», «Малюємо заради миру», «Маріуполь туристичний». З 2017 р. – голова арт-центру «Театр всередині тебе». Здобула науковий ступінь кандидата історичних наук (прирівнюється до диплома доктора філософії). Наразі доцент кафедри культурології Маріупольського державного університету, який тимчасово розташувався у Київському національному університеті будівництва і архітектури.

Є автором більше ніж 200 публікацій наукового та публіцистичного стилю та монографії «Ілюстрована історія театральної культури Маріуполя» (2017 р.); а також редактором і упорядником декількох маріупольських видань, спрямованих на підтримку талановитої молоді Маріуполя: «Альманах конкурсних робіт учнівської та студентської молоді загальноміського конкурсу „Маріуполь – це Україна“» (2016 р.); Маріупольська розмальовка «Розфарбуй місто» (2016 р.); Збірка творчих робіт маріупольців «Мелодії незримих почуттів» (2016 р.).

Фейсбук: Olga Demidko

Блог: `https://mrpl.city/blogs/olga-demidko`

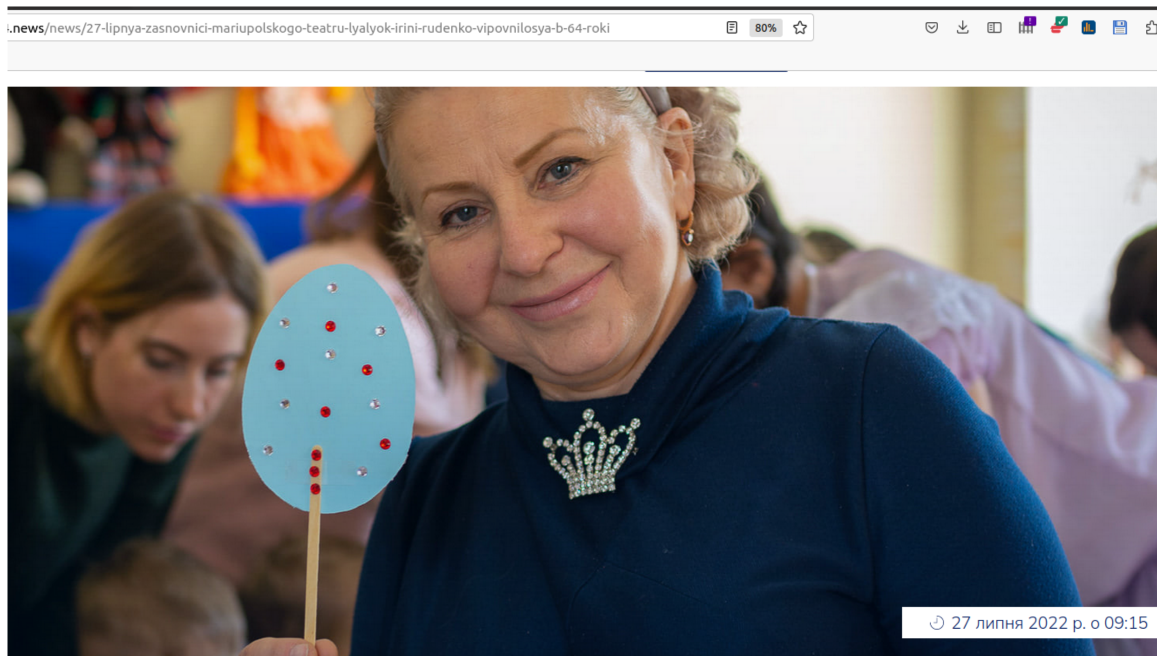
Ольга Демідко - публікації (Репозитарій МДУ)

Ольга Демідко - публікації (Інтернет-Архів)

Ольга Демідко - публікації (Google Scholar)

Ольга Олександрівна Демідко
кандидат історичних наук, доцент кафедри культурології
Маріупольський університет
Преображенська 6, місто Київ 03037

Скріншот - Оригінал

ІСТОРІЯ МАРІУПОЛЬ КУЛЬТУРА

27 липня засновниці Маріупольського театру ляльок — Ірині Руденко виповнилося б 64 роки

2 місяці тому, 28 травня пішла з життя видатна

(1)

ІСТОРІЯ МАРІУПОЛЬ КУЛЬТУРА

27 липня засновниці Маріупольського театру ляльок — Ірині Руденко виповнилося б 64 роки

2 місяці тому, 28 травня пішла з життя видатна маріупольчанка, заслужена діячка естрадних мистецтв, педагог, режисерка та актриса Ірина Руденко

28 травня перестало битися серце видатної маріупольчанки, заслуженої діячки естрадних мистецтв, художньої керівниці та засновниці Маріупольського театру ляльок «Бібо», директорки обласного ТО «Арлекіно», педагога, режисерки та актриси Ірини Руденко, якій 27 липня виповнилося б 64 роки.

Про це на своїй сторінці у Facebook повідомив її син Роман Руденко.

Сильна духом Ірина Анатоліївна декілька років боролася із тяжкою формою онкології і, на жаль, на 65 році життя ця боротьба завершилася. Син Ірини Руденко, Роман попросив провести відому маріупольчанку за театральними законами оплесками у коментарях…

> *«У зв'язку з військовим становищем ми не можемо фізично зібратися, щоб провести в останню путь, усіх людей, які поважали, любили, цінували Ірину Анатоліївну та її творчість. Ми просимо вас за театральними законами провести Ірину Анатоліївну оплесками у коментарях…».*

Життєвий шлях

(2)

s/27-lipnya-zasnovnici-mariupolskogo-teatru-lyalyok-irini-rudenko-vipovnilosya-b-64-roki

Життєвий шлях

(3)

:ws/news/27-lipnya-zasnovnici-mariupolskogo-teatru-lyalyok-irini-rudenko-vipovnilosya-b-64-roki 80%

Ірина Руденко — заслужена діячка естрадного мистецтва України, директорка обласного ТО «Арлекіно» — вміло поєднувала в собі необхідні професійні якості та рідкий ентузіазм, без яких досягати поставленої мети набагато складніше.

Народилася Ірина Анатоліївна в Маріуполі. З дитинства була творчою і здібною дитиною, яка відвідувала різні секції та навіть ставила п'єси на подвір'ї біля свого будинку. Батьки в усьому підтримували маленьку Іру. Мама сама вигадувала казки, допомагала шити костюми. Для Ірини мама залишається головним Вчителем і справжнім педагогом, якій, не маючи педагогічної освіти, вдавалося з легкістю навчати дітей. Батьки виховували Іру дуже мудро, вони привчали її до свободи в усьому. Їй здавалося, що вона завжди робить вибір самостійно, але не помічала, що за нею уважно спостерігає «приховане око» батьків, які в разі потреби оточували юну дівчинку потрібними порадами і своєчасною допомогою. Після закінчення школи Ірина вступила до ПДТУ. Незабаром вийшла заміж за однокласника, який був військовим. Оскільки чоловіка відправили служити у Московський військовий округ, молоде подружжя поїхало до Москви. Саме там Ірина стала студенткою університету мистецтв за спеціалізацією «Режисер масових театральних видовищ». Ще у студентські роки наша героїня часто відвідувала ляльковий театр і дуже уважно спостерігала за процесом роботи.

(4)

27-lipnya-zasnovnici-mariupolskogo-teatru-lyalyok-irini-rudenko-vipovnilosya-b-64-roki

Творчість

Згодом Ірина Руденко приїхала до рідного Маріуполя. Почала працювати в

(5)

vs/news/27-lipnya-zasnovnici-mariupolskogo-teatru-lyalyok-irini-rudenko-vipovnilosya-b-64-roki 80%

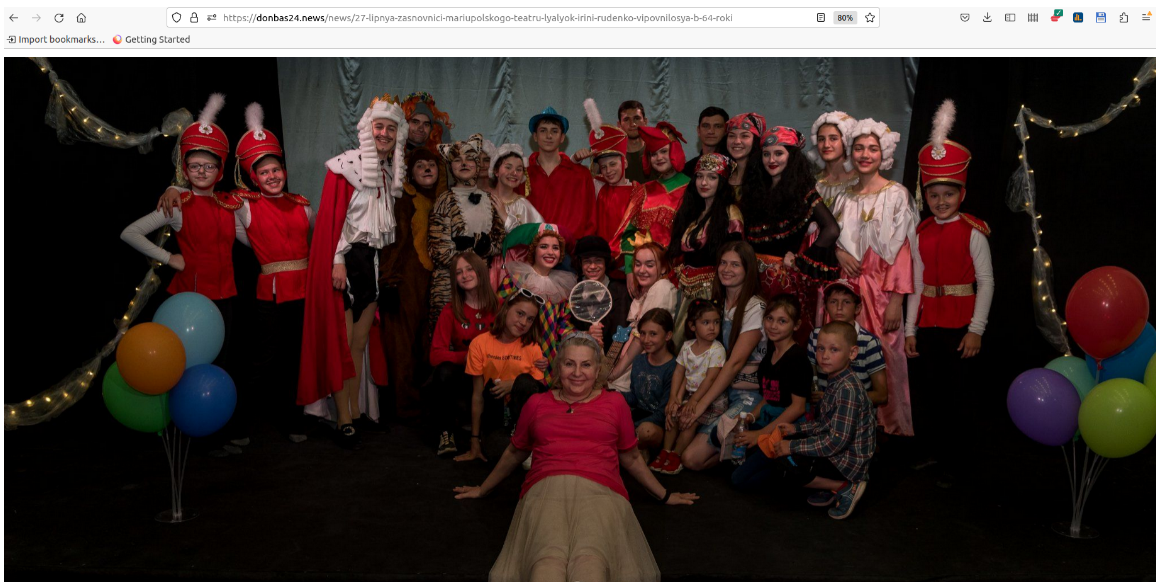
Творчість

Згодом Ірина Руденко приїхала до рідного Маріуполя. Почала працювати в Міському парку культури та відпочинку культурним працівником на дитячому майданчику. Тоді вона разом зі своєю колегою почали показувати лялькові вистави. У 1992 році Ірина Анатоліївна разом з групою ентузіастів створила перший в Маріуполі ляльковий театр. Загалом в Ірини було багато однодумців, серед них *Віктор Грамматиков, Валентина Саврасова, Анжеліка Ряпалова, Лариса Колеснікова, Євген Сосновський* та інші. Стараннями справжніх подвижників театральної справи у тому ж 1992 році була поставлена перша вистава «Три веселих п'ятачка» про братиків-поросят, улюблених і відомих у всьому світі. Ірина разом з колегами майстрували ляльок, робили декорації, шили собі костюми для ігрових розважальних програм, обійтися без яких було ніяк не можна — потрібні були кошти для творчості. Труднощів, звичайно ж, було багато. Але, мабуть, найбільша проблема після фінансової — відсутність власного приміщення. Театру доводилося ставити вистави то в старій залі ігрових автоматів в міському парку, то в кінотеатрах. Засновниця лялькового театру зізнається, що її кар'єрний шлях був досить важкий, але вона не шкодувала ані сил, ані вільного часу, щоб ляльковий театр у Маріуполі посів своє особливе місце в культурному житті Приазовського краю. Водночас Ірина Анатоліївна свою роботу зуміла поєднати з отриманням ще однієї вищої освіти. У 1994 році вона закінчила Бердянський державний педагогічний університет.

(6)

https://donbas24.news/news/27-lipnya-zasnovnici-mariupolskogo-teatru-lyalyok-irini-rudenko-vipovnilosya-b-64-roki 80%

Import bookmarks... Getting Started

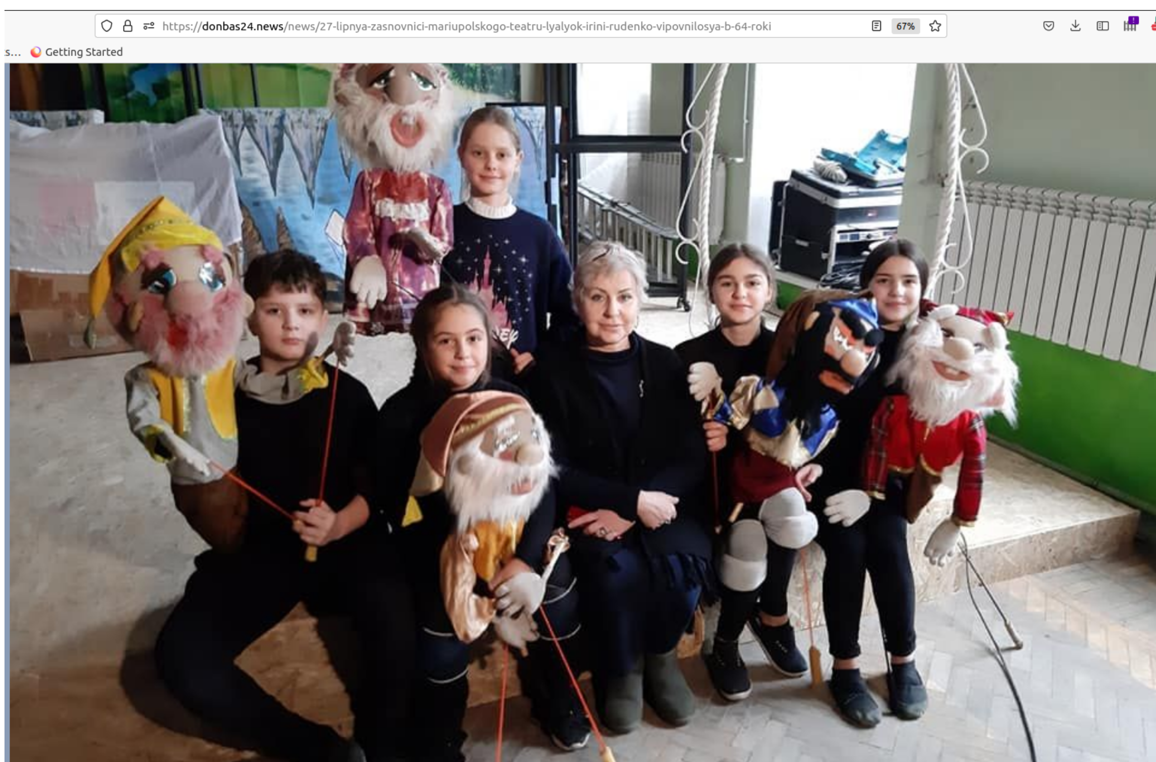
Завдяки наполегливості Ірини Анатоліївни у липні 1997 р. Маріупольський

(7)

ws/news/27-lipnya-zasnovnici-mariupolskogo-teatru-lyalyok-irini-rudenko-vipovnilosya-b-64-roki

Завдяки наполегливості Ірини Анатоліївни у липні 1997 р. Маріупольський ляльковий театр був зареєстрований міською радою та отримав статус професійного муніципального театру, ставши таким чином першим офіційним дитячим театром Приазов'я. Незабаром театр почав ставити вистави у будівлі колишнього кінотеатру «Маріуполь». Репертуар театру складався з яскравих дитячих вистав: «Одного разу в Африці» за мотивами казок Остера, «Три бажання», «Операція «Чебурашка», «Ай, да Мицик» Є. Чеповецького, «Маленький принц» за повістю Екзюпері, «Дюймовочка» за казкою Андерсена, «Коза-Дереза», «Білосніжка і сім гномів» тощо. Ірина Руденко, маючи педагогічну і режисерську освіту, всіма силами створювала, відроджувала і підтримувала життя унікального жанру театрального мистецтва. У 2005 р. театр ляльок почав нове життя для найменших маріупольців і отримав назву «Бібо». При ньому була створена школа акторської майстерності.

(8)

(9)

Тендітна і сонячна, але сильна характером Ірина виховала двох чудових синів — *Олексія* та *Романа*. Олексій — майстер спорту України з ралі, а Роман — здібний актор лялькового театру, член Національної спілки журналістів України, успішний київський телеведучий. Шість років назад в Олексія народився син, онук став справжнім джерелом натхнення і радості для Ірини Анатоліївни. Дуже розвинений маленький *Кирюша* відвідує всі вистави лялькового театру, він вже давно став найголовнішим суддею і найбільш вибагливим глядачем для художнього керівника театру. Ірина дуже любила рідний Маріуполь і підкреслювала, що маріупольці відрізняються від інших особливим менталітетом і самобутністю. Найбільше полюбляла Міський сад, який зберігає свою неповторну атмосферу. До кінця не вірила, що може початися така війна і її рідне місто буде зруйноване.

> *«Хочеться побажати не бути байдужими, навчитися об'єднуватися заради однієї важливої мети — змінювати місто на краще. Жити за принципом: „Де народився там і згодився!". Багато маріупольців вважають своє місто трампліном, з якого все починається, але для нашого міста краще, щоб ми залишалися і будували майбутнє саме тут і зараз!»*, — наголошувала Ірина Анатоліївна в одному з інтерв'ю, яке вона давала мені ще у 2019 році.

(10)

ıbas24.news/news/27-lipnya-zasnovnici-mariupolskogo-teatru-lyalyok-irini-rudenko-vipovnilosya-b-64-roki 90%

> *трампліном, з якого все починається, але для нашого міста краще, щоб ми залишалися і будували майбутнє саме тут і зараз!»,* — наголошувала Ірина Анатоліївна в одному з інтерв'ю, яке вона давала мені ще у 2019 році.

(11)

(12)

:tps://donbas24.news/news/27-lipnya-zasnovnici-mariupolskogo-teatru-lyalyok-irini-rudenko-vipovnilosya-b-64-roki

У бадьорої і життєрадісної Ірини Анатоліївни було дуже багато веселих і незабутніх випадків у житті. Зокрема, якось їй довелося грати Шапокляк. Ніс у неї був на гумці, і, коли вона чекала свого виходу, щоб легше було дихати, ніс натягувала на лоб. Але, поспішаючи на сцену, Ірина забула поставити ніс на місце. Вийшовши у новому образі, адже тепер у Шапокляк виріс справжній ріг, вона дуже здивувалася, що раптом її вихід викликав такий сміх і неабияке пожвавлення в залі. Про себе подумала, як же гарно граємо, дітям так весело, ще й Чебурашка щось очима показує їй, мабуть, сам не вірить в такий успіх.

(13)

У бадьорої і життєрадісної Ірини Анатоліївни було дуже багато веселих і незабутніх випадків у житті. Зокрема, якось їй довелося грати Шапокляк. Ніс у неї був на гумці, і, коли вона чекала свого виходу, щоб легше було дихати, ніс натягувала на лоб. Але, поспішаючи на сцену, Ірина забула поставити ніс на місце. Вийшовши у новому образі, адже тепер у Шапокляк виріс справжній ріг, вона дуже здивувалася, що раптом її вихід викликав такий сміх і неабияке пожвавлення в залі. Про себе подумала, як же гарно граємо, дітям так весело, ще й Чебурашка щось очима показує їй, мабуть, сам не вірить в такий успіх.

Головні здобутки та нездійсненні плани...

До війни Ірина Анатоліївна посідала відповідальний пост голови правління творчого об'єднання «Арлекіно», до складу якого входив Театр ляльок, Перша театральна школа, молодіжний театр «Персонаж» та інші відділення. У школі театрального керівника виховувалося близько 100 дітей. Всі вони були

(14)

ews/news/27-lipnya-zasnovnici-mariupolskogo-teatru-lyalyok-irini-rudenko-vipovnilosya-b-64-roki

Головні здобутки та нездійсненні плани...

До війни Ірина Анатоліївна посідала відповідальний пост голови правління творчого об'єднання «Арлекіно», до складу якого входив Театр ляльок, Перша театральна школа, молодіжний театр «Персонаж» та інші відділення. У школі театрального керівника виховувалося близько 100 дітей. Всі вони були різного віку, але єдині у прагненні навчатись та самовдосконалюватись. Перша театральна школа-студія міста Маріуполь неодноразово ставала лауреатом всеукраїнських, європейських і міжнародних фестивалів-конкурсів. Ірина Анатоліївна дуже любила своїх учнів і щиро хотіла, щоб вони розвивали власні таланти та не зупинялися на досягнутому. Вона вважала, що кожна дитина має свій винятковий талант, просто потрібен час, щоб його розкрити. Завдяки вірі у своїх учнів та постійній праці з ними вона змогла виховати справжніх акторів, які сьогодні стали справжніми професіоналами і прославляють Маріуполь та свого викладача в інших містах України.

(15)

ws/news/27-lipnya-zasnovnici-mariupolskogo-teatru-lyalyok-irini-rudenko-vipovnilosya-b-64-roki 80%

(16)

https://donbas24.news/news/27-lipnya-zasnovnici-mariupolskogo-teatru-lyalyok-irini-rudenko-vipovnilosya-b-64-roki 50%

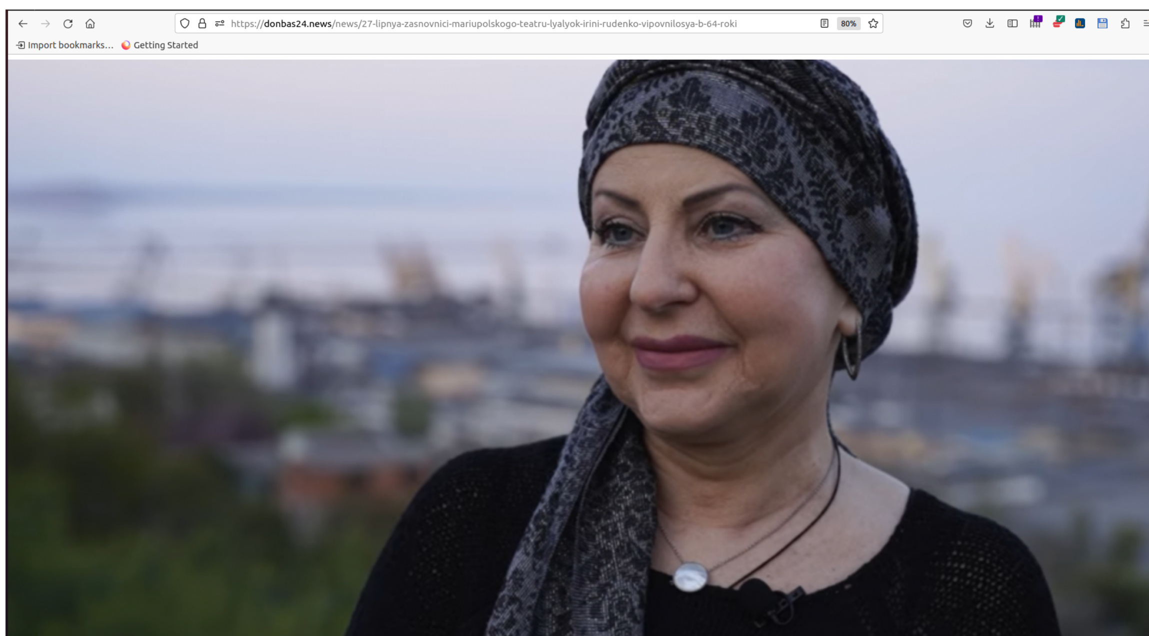
До повномасштабного вторгнення росії на територію України та знищення Маріуполя Ірина Руденко мала дуже багато творчих планів. Вона дуже хотіла відкрити у місті *БебіТеатр*, в якому змогли б виявити свій талант малюки від 1,5 до 5 років. Коли Ірина Руденко виїхала з міста, вона переконувала всіх маріупольців, що місто скоро звільнять і ми повернемося, щоб відбудувати наш Маріуполь та відновити його культуру...

(17)

as24.news/news/27-lipnya-zasnovnici-mariupolskogo-teatru-lyalyok-irini-rudenko-vipovnilosya-b-64-roki 90%

До повномасштабного вторгнення росії на територію України та знищення Маріуполя Ірина Руденко мала дуже багато творчих планів. Вона дуже хотіла відкрити у місті *БебіТеатр*, в якому змогли б виявити свій талант малюки від 1,5 до 5 років. Коли Ірина Руденко виїхала з міста, вона переконувала всіх маріупольців, що місто скоро звільнять і ми повернемося, щоб відбудувати наш Маріуполь та відновити його культуру...

(18)

(19)

nbas24.news/news/27-lipnya-zasnovnici-mariupolskogo-teatru-lyalyok-irini-rudenko-vipovnilosya-b-64-roki 80%

Нагадаємо, раніше Донбас24 розповідав, як створювалася «Маріупольська мотанка»: історія талановитої ілюстраторки.

ФОТО: з особистого архіву Ірини Руденко.

 Демідко Ольга

  1

(20)